

[Socialministeren.]

de Beløb, der i Henhold til Loven bliver Brug for, ved at udstede rentebærende Statsobligationer eller Skatkammerbeviser.

Hovedhensigten med Lovforslaget er at komme navnlig alle dem til Hjælp, der efterhaanden er blevet skubbet ud af Erhvervslivet, Folk, som har gaaet saa længe arbejdsløse, at man ikke gerne vil have dem ind paa Arbejdspladserne igen, men som paa den anden Side er fuldt arbejdsdygtige Personer, som Samfundet ikke har Raad til at lade gaa til Grunde. Det er i det lange Løb meget uøkonomisk for Samfundet at lade netop den efterhaanden ret store Gruppe af Mennesker, der her er Tale om, i bogstaveligste Forstand gaa til Spilde.

Det Arbejde, der kan komme i Betragtning, skal udføres under saadanne Vilkaar, at de paagældende ikke faar mere Indtægt ved Arbejdet, end at de vil være interesserede i at gaa over i det private Erhverv, saa snart det er muligt for dem at faa Arbejde dèr. Det er i øvrigt her som i Lovforslaget angaaende Regler for Nødhjælpsarbejder Grundprincippet, at det drejer sig om Arbejde, der ellers ikke vilde blive udført. Arbejdet udføres for en Løn, der svarer til den almindeligt gældende tariffmæssige Løn, men paa saa stærkt nedsat Arbejdstid, at Indtægten ikke bliver anderledes, end at den paagældende Arbejder fortsat er interesseret i at faa Arbejde ved almindelige Erhverv.

Jeg tror, det vilde være en Lykke for de mange Tusind Mennesker, det her drejer sig om, om Rigsdagen vilde gennemføre dette Lovforslag. Jeg giver det min bedste Anbefaling med paa Vejen under Forhandlingerne i dette høje Ting.

Endelig skal jeg tillade mig at forelægge *Forslag til Lov om midlertidig Udvidelse af Retten til Understøttelse fra statsanerkendte Arbejdsløshedskasser*. En Lov herom har tidligere været gennemført under nogenlunde tilsvarende Form. Det fastsættes i Lovforslagets § 1, at hvis en statsanerkendt Arbejdsløshedskasse træffer Bestemmelse derom, kan den udbetale indtil 90 Dages ekstraordinær Understøttelse i Tiden indtil 30. April 1936 til alle de Medlemmer, der har opbrugt baade deres ordinære vedtægtsmæssige Understøttelse og de 70 Dages Understøttelse fra Fortsættelseskasserne.

I § 2 er fastsat, at hvis Arbejdsløshedskassen vedtager at yde en saadan Understøttelse, skal den ogsaa yde Understøttelse til de Medlemmer, hvis Understøttelses-

ret er ophørt, fordi de har opbrugt deres 3—4-aarige Maksimum for Understøttelse, eller fordi de ikke har haft Arbejde i det i Vedtægten foreskrevne Omfang, samt til saadanne Medlemmer, der er uden Ret til Understøttelse, fordi Arbejdsløshedskassen paa det Tidspunkt, da de gaar ledige, ikke udbetaler Understøttelse. Der er en Arbejdsløshedskasse, som paa visse Tider af Aaret er lukket for Udbetaling, og dennes Medlemmer vil altsaa ogsaa kunne komme i Betragtning ved Udbetaling af Understøttelse i Henhold til Loven.

I alle Tilfælde gælder det, at Understøttelsestiden skal være højst 90 Dage, og at Understøttelsen skal være af samme Størrelse, som Medlemmet vilde kunne hæve i Arbejdsløshedskassen, hvis han i øvrigt var understøttelsesberettiget. I § 3 medtages som understøttelsesberettigede, hvis Kassen indhenter og faar Socialministeriets Tilladelse dertil, saadanne Medlemmer, hvis Ret til Understøttelse er bortfaldet i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 15, 5te Stykke, altsaa Medlemmer, der i Løbet af 3 Aar ikke har haft 26 Ugers Arbejde eller for nogle Kassers Vedkommende 39 Ugers Arbejde i 4 Aar. Endelig kan der ydes Understøttelse til Medlemmer, der er faldet for 10 Maaneders-Bestemmelsen, altsaa dem, der i Henhold til Lovens § 15, 4de Stykke, er afskaaret fra at faa Understøttelse, men her gælder dog den Begrænsning, at de paagældende Kasser skal have søgt Dispensation fra Arbejdsløshedslovens § 15, 4de Stykke. Endelig er det fastsat som en Betingelse, at der i det paagældende Fag de sidste tre Aar har hersket ekstraordinær Arbejdsløshed i mindst 24 Maaneder.

I § 4 bemyndiges Socialministeren til at forlænge de 90 Dage med 30 Dage, dog saaledes, at Afgørelsen skal træffes for hver enkelt Kasse for sig. Der skal tages Hensyn til, om Arbejdsløshedskassen er i særlig Grad kriseram, hvor længe den har været kriseram, og om Fortsættelseskassen er aaben eller lukket for Udbetaling. Endvidere skal der tages Hensyn til Fagets Gennemsnitsindkomst.

Ifølge § 5 stilles der til Arbejdsdirektørens Raadighed et Beløb af indtil 1 Mill. Kr., som skal anvendes til Fordeling mellem de Arbejdsløshedskasser, der i Vintrens Løb har meget store Vanskeligheder ved at opretholde den Dispensation fra Lovens § 10, som Kassen i Øjeblikket har.

Efter de Beregninger, som forelaa i Fjor ved Behandlingen af et lignende Lovforslag i det andet høje Ting, var Beløbet sat til 3 Mill. Kr. Ved de Beregninger, der